

عنوان مقاله:

نسبت ایده آل زیبایی و زیبایی وابسته در فلسفه کانت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 9، شماره 16 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

جواد امین خندقی - دانشجوی دکتری حکمت هندی دانشگاه ادیان و مذاهب نویسنده مسئول

علی سلمانی - استادیار گروه فلسفه هندی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

کانت در نقد قوه حکم امرزیا را در چهار دقیقه متناظر با احکام منطقی بررسی می کند او در دقیقه سوم بر مبنای تحلیل مفهوم کلیدی غایت مندی به تعریفی فرم محور از زیبایی یعنی غایت مندی بدون غایت غایت مندی ذهنی می رسد در ذیل همین دقیقه دوم مفهوم زیبایی وابسته و ایده آل زیبایی نیز مطرح میشود که داوری زیباشناختی در هر دو آنها بر مبنای غایت مندی عینی است و مفهومی دال بر چیستی عین و کمال عین موافق با آ» برای داوری پیش فرض گرفته میشود این پیش فرض در زیبایی وابسته کمال عین و در ایده آل زیبایی مفهوم حاصل از جمع ایده عقلی و ایده متعارف زیباشناختی است اما این دیدگاه متعارض با این اصل زیباشناختی کانت است که داوری درباره امر زیبا صرفاً بر یک غایت مندی ذهنی متکی است این نوشتار با بررسی مفهوم غایت مندی و نوع غایت مندی عینی در زیبایی وابسته و ایده آل زیبایی درصدد تبیین چگونگی ارزش زیباشناختی این دو مفهوم و در نهایت بررسی نقاط اختلاف و اشتراک آنها بایکدیگر می باشد تا جایگاه این دو مفهوم در فلسفه کانت مشخص شود

کلمات کلیدی:

ایده آل زیبای ، زیبایی وابسته ، داوری زیباشناختی ، غایت مندی ذهنی ، غایت مندی عینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/406656>

